

[Aksel Larsen.]

jeg nu af den ærede Ordfører at vide, at det er min egen Skyld, at de ikke staar der, for jeg har ikke forlangt det i Udvalget. Jeg tillader mig at erindre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at der findes ikke nogen trykt Forretningsorden for Udvalgene; ingen har manuduceret os med Hensyn til, hvorledes man optræder i Udvalgene, og hidtil har vi i Masser af Udvalg, hvor vi har været repræsenteret, set, at man som en Selvfølgelighed, uden at det kræves af nogen, fra Formandens og Sekretærens Side foranlediger, at stillede Spørgsmaal og modtagne Svar optrykkes, saa jeg kan ikke se, at det er min Skyld; men jeg skal gerne erindre det, der nu er sagt, og nøje og omhyggeligt fremtidig forlange det; men jeg troede, den Slags var en Selvfølgelighed, og det burde det være.

Naar den højtærede Statsminister siger, at der var et Par af Spørgsmaalene, som der ikke kunde svares paa, for det kendte Administrationen ikke noget til, men den maatte spørge Slagterierne, der nok laa inde med Oplysninger, saa synes jeg virkelig, Administrationen skulde gøre det; hvis den ikke har gjort det endnu, burde den gøre det. Det er vel saadan, at hvis et Folketingsudvalg stiller Spørgsmaal, søger man at fremskaffe Svar. Der er Masser af Spørgsmaal, der stilles fra Folketingsudvalg, som Administrationen ikke selv kan besvare, men maa indhente Svar paa andetsteds fra. Her foreligger en saadan Situation, og saa maa man gøre det. Den højtærede Statsminister siger, at det er kun Kommunisterne, der har spurgt. Det er rasende ligegyldigt, om det er Kommunisterne eller andre, der har spurgt. Det drejer sig om Spørgsmaal, der er stillet i Udvalget og med enstemmig Godkendelse af Udvalget sendt videre til den højtærede Statsminister, og saa kan han ikke optræde paa den Maade, fordi han ikke har gjort noget for at skaffe Oplysningerne frem.

Saa er der dette Spørgsmaal om ny Mægling eller ikke ny Mægling, og vi faar af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen ironisk at vide, at Situationen ligger saadan, at hvis ikke Aksel Larsen er tilfreds, skal der ny Mægling til, uanset at Arbejdernes Hovedledelse to Gange har godkendt Forslaget. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig heller ikke om det, Statsministeren forklarer os, at man kan ikke forsøge nogen ny Mægling, for det vil være at sætte en Præmie paa Forkastelsen. Det drejer sig om noget helt andet, nemlig at Forligsmanden har stillet et Mæglings-

forslag, et saakaldt Mæglingsforslag, som var identisk med noget, der allerede var forkastet af den ene Part, og om hvilket han maatte vide, at det vilde blive forkastet igen. Det er det, det drejer sig om. Hvis det skal være Praksis, at den Slags Mæglingsforslag ophøjes til Lov, saa vil det sige, at man gaar den Vej, blot i modsat Retning, som Statsministeren er saa bange for at gaa, nemlig at man anbefaler Arbejdsgiverne at stille sig saa vrangvilligt som muligt i første Omgang i Tillid til, at Forligsmanden, som denne Praksis viser, derefter vil afskrive Arbejdsgivernes karrige Tilbud og stille det som Forligsforslag, og hvis det igen bliver forkastet, vil Regering og Rigsdag ophøje det til Lov. Under Besættelsestiden havde vi det saadan, at Arbejdsgiverne i Ly af Love, der var vedtaget her i Tinget, trygt kunde sige nej til alt. Nu har vi det ikke generelt saadan, men Statsministeren ønsker indført en Praksis, hvorefter man skal opfordre Arbejdsgiverne til at stille sig saa vrangvilligt som muligt i Tryghed til, at det skal nok Forligsmanden eller Regeringen ordne. Det er altsaa ikke rigtigt, at Forligsmulighederne er udtømt, fordi Arbejderne, som Statsministeren selv erkendte, to Gange har forkastet det samme Forslag. Det er ikke en Manér at lave Mægling paa. Det understreger, hvad jeg har sagt: at Arbejdet er daarlign gjort, og at man burde gøre et nyt Forsøg.

Der raader efterhaanden stærk Tvivl med Hensyn til, hvilke Opfordringer der er fremkommet eller ikke fremkommet til Forligsmanden om at optage Sagen til ny Mægling. Jeg troede, da Udvalget sluttede sit Arbejde, at jeg var nogenlunde klar over, hvordan det laa, selv om der mellem de forskellige Parter og Anskuelser i Udvalget ikke var total Enighed; jeg troede, jeg var nogenlunde klar over det, men efter Ordsnittet mellem det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen og den højtærede Statsminister i Dag maa jeg erkende, at min Uklarhed er kommet igen. Jeg synes, der er kommet saa modstridende Oplysninger til Orde, og den ene Part har ikke villet bøje sig for den andens Fremstilling af Sagen, saa det kunde være nyttigt, om vi kunde faa klaret dette Spørgsmaal, og hvis det ikke kan gøres her i Tinget, vil jeg se med Sympati paa, om det skete paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som Udvalgets Ordfører antydede, at man kunde gøre Sagen til Genstand for ny Behandling i Udvalget, med Opfordring til at se at faa klaret dette Spørgsmaal. Hvis der virkelig ligger en Opfordring fra begge Parter, fremsat paa den ene eller den anden